Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36947
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

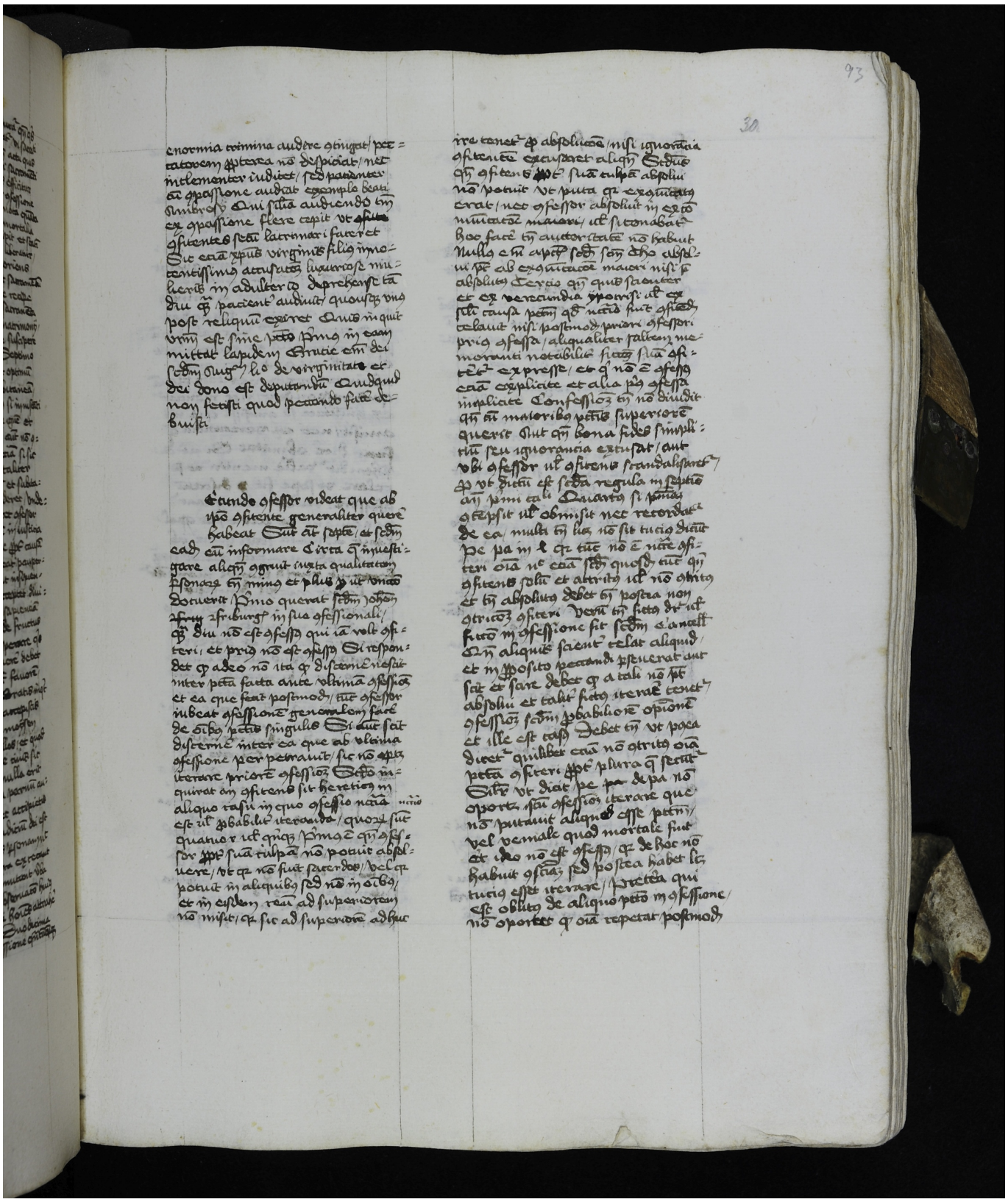

enormia crimina audiere quinque/ peccatorem ipsum non despiciat/ nec intolerenter iudicet/ sed patienter ad compassione audiat exemplo beati Ambrosij. Qui sicut audiendo cum ex compassione flere cepit vt confessus confitentis secum lacrimari fecerit. Sic ecam spiritus virginis filij immortalissimus atque luxuriosae mulieris in adulterio deprehensae tam diu cum patienter audiuit/ quousque vnus post reliquum exiret. Quis in quit vestrum est sine peccato primus in eam mittat lapidem. Christus enim dei secundum Augustinum de virginitate et dei dono est deputandum. Quidquid non fecisti quod peccando fecerunt debuisti.

Tertio confessor videat que ab ipso confitente generaliter querere habeat. Sunt autem septem/ et secundum cadem informare certa quinquestigare aliquis agnitum iuxta qualitatem personae cum minus et plus quam ut vnum docuerit. Primo querat secundum Johannem Afrum Friburgensem in sua confessionali/ quod diu non est confessus qui ita velit confiteri/ et prius non est confessus. Si respondet quod adeo non ita quod discretione restituit peccata facta ante vltimam confessionem et ea que fecit postmodum/ tunc confessor iubeat confitentem generaliter facere de cibo peccatis singulis. Si autem fecit discretione inter ea que ab vltima confessione perpetrauit/ sic non est iterare priorem confessionem. Secundo inquirat an confitens sit hereticus in aliquo casu in quo confessio nocua nunc est vt probabilior iteranda/ quoniam fuit quamvis vel quinquies/ primo quia confessor propter sua culpam non potuit absoluere/ vel quia non fuit sacerdos/ vel quia potuit in aliquibus sed non in omnibus/ et in eisdem reus ad superiorem non misit/ quia sic ad superiorem adhuc ire tenet quia absolutio/ nisi ignorantia confitentis excusaret aliquis. Sed tunc quia confitens propter sua culpam absolutionem non potuit vel puta quia exquisitus erat/ nec confessor absolut in eo tempore/ nec maiori/ vel si tonabat hoc facere cum auctor tacet non habuit. Nulla enim capitis secundum sententiam domini absolui est ab exquisitione maiori nisi per absolutio tertio qui quis secunda et ex verecundia propriis vel sua causa petiit quod nocuit fuit confessus celauit nisi postmodum priori confessori prius confessa/ aliqualiter pallens memoranti notabile fuit sua confessio expresse/ et quod non est confessus eam explicite et alia pro confessa implicite. Confessio cum non diuidit quin in maioribus peccatis superiorem querit. Dicit quin bona fides simplicitatis seu ignorantia excusat/ aut vbi confessor vel confitens scandalizaret/ quia vt dicitur est secunda regula in septimo anni primi tali. Quarto si peccata confessit vel obmisit nec recordatur de ea/ multi cum lita non sit tuciq dicunt pe pa m l qc tunc non est nunc confiteri oia ne eam secundum quod tunc qui confitens solum et attritus vel non contritus et cum absolutus debet cum postea non contritus confiteri. Verum cum fieri dicit vel fuerit in confessione sit secundum canonem aliquis sacerdos celat aliquid. Quin aliquis sacerdos peccando pseuerat aut et in proposito peccandi pseuerat aut sit et fare debet quia tali non sit absolui et talis fieri iterare tenet confessionem secundum probabiliorem opinionem et ille est casus. Debet cum vt poca dicit quilibet eam non contritus oia peccata confiteri quia plura quam secunda. Sitre vt dicit pe pa de pa non oportet seu confessionem iterare que non putant aliquid esse peccatum/ vel venale quod mortale fuit et ideo non est confessus/ quia de hoc non habuit ostia/ sed postea habet si tuciq esset iterare/ preterea qui est obliuiscitur de aliquo peccato in confessione/ non oportet quia oia repetat/ postmodum